

sourcerne bedst muligt med henblik på at få nedbragt ventelister og at få behandlingen udført på den bedst mulige måde og i den bedste kvalitet. Det kan jeg forstå at hr. Frank Aaen ikke optaget af. Det skal man åbenbart ikke gøre sig særlig umage med i de fremtidige regioner.

Men jeg har en anden opfattelse, nemlig at regionerne faktisk er meget optaget af at gøre det bedst muligt og gerne vil have muligheden for hele tiden at afdække, om der er nogle, der kan gøre det bedre, og det synes jeg de skal gøre.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Vi siger tak til hr. Hans Andersen og beder fru Lone Møller ... nu ønsker ministeren pludselig ordet, så skal man lige markere. Det gjorde man med et lille kniks. Værsgo.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Når jeg beder om ordet her, er det, fordi jeg har meget, meget stor respekt for, at meningerne brydes i den her sal, hvis det er udtryk for reelle uenigheder, men når det er udtryk for rendyrket populisme og anledning til at skyde folk falske motiver i skoene, synes jeg, at det har sin rimelighed, at jeg lige beder om ordet her.

Hr. Frank Aaen ved lige så godt som jeg, at der ingen realitetshindringer er i det her lovforslag i spørgsmålet om fri adgang og i spørgsmålet om vederlagsfrihed. Det fremgår paragraf for paragraf.

Det fremgår af § 51 i relation til tolkebistand, i §§ 61, 62, 63, 64 og 65 i relation til praksissektoren, i § 82 om sygehusbehandling, i §§ 122 og 123 om forebyggende sundhedsydelse til børn og unge, i §§ 128 og 130 om tandpleje til børn, i § 139 om hjemmesygepleje, i § 141 om genoptræning, i §§ 141 og 142 om misbrugsbehandling, i § 159 om vaccinationer, i §§ 163 og 164 om specialiseret tandplejetilbud og i § 172 om befordring.

Det er sagens realitet. Nu er det sådan, at regeringen har ønsket – og det har jeg i øvrigt fornemmet bred opbakning til også i de høringssvar, der er kommet ind – at samle 15 selvstændige lovforslag i en samlet lovgivning, der regulerer hele sundhedsområdet, og derfor kan man i sagens natur ikke i en formålsbestemmelse i en lovgivning, der regulerer dele af sundhedssektoren, hvor der i dag er brugerbetaling, udtrykke det formål, at det skal være gratis, når det de facto koster penge.

Det ville jo kræve, at der så var politisk vilje på Christiansborg til f.eks. at indføre gratis medicin. Enhedslisten har lige været med til at lave et forlig lige før jul, hvor vi i fællesskab har taget ansvaret for at lave en ny medicintilskudsordning, der træder i kraft her den 1. april, og som altså stadfæster, at der er brugerbetaling på medicin i Danmark.

Alene derfor ville man ikke i en formålsbestemmelse kunne sige, at medicin nu pludselig skulle være gratis. Derfor vil jeg sådan set gerne frabede mig, at vi bliver skudt falske motiver i skoene.

Jeg vil så gerne tilkendegive, at jeg da vil gøre mit yderste for at bekæmpe den her mistænkeliggørelse fra Enhedslistens side, og hvis vi kan finde veje til det under udvalgsarbejdet, som også betrygger hr. Frank Aaen, fru Line Barfod og fru Pernille Rosenkrantz-Theil i, at der ikke er noget at komme efter, vil jeg sådan set gerne deltage i det projekt.

Kl. 10.40

Jeg nærer ikke nogen illusioner, for på trods af at den her regering har ført en politik, der har haft den modsatte effekt af det, vi nu mistænkeliggøres for, nemlig gjort det offentlige sygehusvæsen stedse mere attraktivt, oplever vi jo gang på gang, at Enhedslisten forsøger at tegne det her billede af, at regeringen i virkeligheden har skumle privatiseringsplaner. Så jeg gør mig ikke sådan store forestillinger om, at projektet kan lykkes.

Men jeg synes, at det ville være befordrende for den her debat, hvis vi nu fik en diskussion om de områder, der er en reel uenighed om, i stedet for, at vi nu skal bruge 4, 5, 6, 7, 8 timer på at diskutere, hvad der er falsum og propaganda af værste skuffe. Det er derfor, jeg meget klart vil tilkendegive, at lovgivningen er skruet sammen på den måde, at man ikke efterfølgende vil kunne indføre brugerbetaling på strækninger af det danske sundhedsvæsen, hvor der i dag er gratis adgang. Det er den ene ting.

Den anden ting, jeg vil sige, er, at jeg meget gerne under udvalgsarbejdet vil være med til at se, om vi kan betrygge Enhedslisten yderligere.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak. (Frank Aaen (EL) anmoder om en kort bemærkning). Jeg har valgt at tage ministerens redegørelse til efterretning og gå videre i ordfører-rækken. Jeg forudser, der kommer en timelang debat om det her, og jeg vælger, at fru Lone Møller kommer på talerstolen ... (Indsigelse fra Frank